

KIBÉDI VARGA ÁRON

349

*a jós javasol a szó szavától
a szótár tárol a jós jótáll
tavaszt támogat ütemesen
mérhetetlen lexikonokat vállal
vallatja a kísérleteket
a hiábavalósággal kísérleteztik*

*a kísérlet kimenetele kétes
a jólok száját bearanyozzák
csendet tapasztanak az óceánok fölé
a szem mindent lát a szó szavától
nagy madarak telepednek a tudás tájára*

*ütemes a tavasz nem kísérletezik
embereket aprít a boldogságba
a reményt mondani kell
a jövőt szeretni*

354

*Látatlanul is bebocsájtást kérünk,
sok nemzedék toporog már a kapu előtt.*

*Utat téveszt az írnok és a földmérő:
a népszámlálásnak lejárt az ideje.
Begyűjtjük a félreérthető szenteket,
hazafelé tartunk.*

*Bepillantást nem nyerünk, de most már
a túloldalon is beszélnek:
onnan szólnak át hozzánk a feddhetetlenek.*

A teremtést nem fogjuk megkoronázni.

357

*Perceit őrli a nap,
nem tér nyugovóra, nem árulkodik,
siet előre a kinyilatkoztatásig.*

*Napok nyílása, nyugtalanul.
Aztán árúba bocsájtják őket,
kikandikálnak a hosszú sorból
és megtépázzák az érkezőket, a felkelőket.*

*Nincs soron az ügyeletes,
nem domborít, nem koszorúz senki.
Napnyitás van és záróra.*

*Aztán, amikor már a névadók is leszereltek,
sortűz pereg: pattogatja a perceket.*

358

*Az esték rövidek, fergetegesek.
Színek villognak, a függöny esetleges:
elhangoztak a viharok,
a tapsot sokszorosítani kell.*

*Aki söpör, nem tapsol,
aki akar, nem kapar:
a hang zuhog, a felhő megszakad –
függöny elé csak az igazgató lép.*

Az estét sugallja, a megrövidítettet.